

være. — Mener De maaske, at Løjtnant Napoleon nogensinde var bleven Frankrigs Kejser, dersom han ikke havde sat sig fast i den forrykte Fantasi, at der flød Kongeblood i hans Aarer?»

Mens den berømte lille Kunstnerdværg ved disse Ord løftede sig i Skoene og atter snoede sit martialske Skæg, trak Per sky sine Øjne til sig. Han skottede paany hen til Billedet af den skønne Pengefyrstedatter og sad længe tavs og fraværende.

*

*

*

Det var en pragtfuld Solskinsdag, at Dyhring og Nanny paa deres Rundrejse naaede Rom. Jakobe havde i et Brev forberedt Per paa deres Komme, hvad der forresten havde været helt overflødig, idet de danske Aviser, som han til Stadighed læste henne i Foreningen, daglig indeholdt Notitser om det unge Par og deres Rejse.

Den ganske vist altid meget omtalte men ikke synderlig ansete Teater- og Varieteamelder var paa een Gang bleven en Mand af Betydning derhjemme. Det var noget hidtil ganske uhørt, at man til en saa ung Mand uden Eksamen eller anden tilsvarende Adkomst, ja endog uden noget uangribeligt Rygte, betroede Ledelsen af et Foretagende som Borgerbladet; — og det havde i Virkeligheden heller ikke været let for Max Bern-